

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/106/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612206466
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4612206466.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti odporcovi: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., E. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 3.578,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/259/2012-64 zo dňa 31.01.2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa m e n í tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Navrhovateľovi sa n e p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zaviazal navrhovateľa povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania v sume 277,52 Eur a náhradu trov odvolacieho konania v sume 73,20 Eur, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a článkom 47 ods. 2 Ústavy SR. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa uznesením č.k. 5C/259/2012-39 zo dňa 15.10.2012 konanie zastavil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 277,52Eur. Navrhovateľovi tiež vrátil súdny poplatok v sume 207,87 Eur. Navrhovateľ proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie. Následne Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č.k. 8Co/356/2012-59 zo dňa 31.12.2012 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výroku, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP náhradu trov konania v sume 350,54 Eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia na prvostupňovom súde predstavujú odmenu advokáta v sume 131,13 Eur za jeden úkon právnej pomoci z hodnoty 3.578,87 Eur podľa § 10 ods.2 , podľa § 14 ods.1 písm. a) AT - prevzatie a príprava zastúpenia - á 131,13 Eur, vyjadrenie zo dňa 3.10.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) AT - 131,13Eur a 2x paušálna náhrada výdavkov za 2 úkony po 7,63 eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky, spolu v sume 277,52Eur. Trovy druhostupňového konania za jeden úkon právnej služby podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 23.11.2012 vo výške 73,20Eur- z hodnoty 3.578,87Eur podľa § 14 ods.3 AT za polovičný úkon -65,57Eur + 1x režijný paušál -7,63Eur. Ďalej uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením, ktorým

zároveň vzniesol námietku premlčania, pričom relevantne právne argumentoval, v dôsledku čoho táto skutočnosť viedla navrhovateľa k späťvzatiu návrhu a zastaveniu konania. Pokiaľ by nevzniesol vedľajší účastník námietku premlčania, je pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný a navrhovateľ by nevzal svoj návrh späť. Zistenie, že konanie bolo zastavené v dôsledku uplatnenej námietky premlčania, nie je dôvodom, aby súd bez ďalšieho nepriznal účastníkovi náhradu trov konania podľa § 150 ods.1 OSP. Podľa čl.47 ods.2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Mal za to, že vstup vedľajšieho účastníka do tohto konania bol opodstatnený, keď na základe argumentácie vedľajšieho účastníka bolo konanie zastavené, preto súd považoval trovy konania, ktorých náhradu vedľajší účastník uplatnil, za objektívne a účelne vynaložené.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Podľa názoru navrhovateľa vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011. Ďalej uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Zdôraznil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Podľa jeho názoru trovy vedľajšieho účastníka nemožno považovať za trovy účelne vynaložené. Svoj názor podporil aj viacerými rozhodnutiami Krajských súdov. Ďalej uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Navrhovateľ považoval právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,31 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 13,28 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH za podanie odvolania.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník na strane odporcu. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Zdôraznil, že spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požaduje, objektívne a účelné. Uviedol, že ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Právo účastníka na náhradu trov

konania v úspešnom súdnom spore vyplýva aj z nálezov Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08 a II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2012, podľa ktorého má vedľajší účastník principiálne právo na náhradu trov konania. Poukázal aj na ďalšie rozhodnutia Krajských súdov z ktorých vyplýva právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 73,38 Eur za 1 úkon právnej služby vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 18.03.2013 á 65,57 Eur vrátane režijného paušálu v sume 7,81 Eur.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 26.7.2012 domáhal od odporcu zaplata sumy 3.578,87 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.690,81 Eur od 15.12.2009 do zaplata a náhrady trov konania. Dňa 28.09.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania, pričom žiadal doručiť návrh na začatie konania spolu s prílohami a súčasne žiadal priznať náhradu trov konania. Vedľajší účastník na strane odporkyne svojim podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.10.2012 v danej právnej veci vzniesol námietku premlčania a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ svojim podaním doručeným súdu prvého stupňa zobral svoj návrh v celom rozsahu spať a žiadal konanie zastaviť. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 5C/259/2012-39 zo dňa 15.10.2012 konanie zastavil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi tiež vrátil súdny poplatok v sume 207,87Eur. Navrhovateľ proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č.k. 8Co/356/2012-59 zo dňa 31.12.2012 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa výroku, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Všeobecne pre náhradu trov konania v sporovom konaní platí zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Na základe žiadosti vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa mu zaslal návrh

na začatie konania. Vedľajší účastník následne svojím podaním vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky vyčísľuje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania sú neúčelne a nehospodárne, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil podľa § 220 OSP tak, že náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2, § 142 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. Bol to práve navrhovateľ, ktorý zaviniel, že konanie vo veci sa muselo zastaviť, tým že zobral svoj návrh späť v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania, a preto by priznanie náhrady trov odvolacieho konania navrhovateľovi aj z tohto dôvodu odporovalo dobrým mravom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.